

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Márquez, cap al títol
El pilot de Cervera encadena el quart triomf consecutiu a Brno. A més, bat un rècord: per primer cop un pilot guanya cinc curses en el seu any de debut.

10
anys

Vaga de grues
El 80% del personal del sector ha seguit la vaga i, com a conseqüència, 48 cotxes han quedat abandonats a les carreteres.

20
anys

Apugen els preus dels vehicles
La recuperació en el consum fa que els fabricants de cotxes decideixin apujar el preu dels vehicles un 3%, però encara està per sota de l'IPC.

La columna

Lluís
Martínez

Curs

Falta una setmana perquè el professorat de les nostres escoles i els nostres instituts es reincorpori als seus centres. Perquè suposo que vostès no són dels que encara es creuen que el professorat s'hi presenta el mateix dia que els alumnes, oi? Bé, aquest curs serà complicat perquè estarà marcat per almenys dos fets: la famosa sentència que obliga a impartir el 25% de l'ensenyament en llengua espanyola només que hi hagi una família que ho demani, i l'aplicació del decret de Wert que finança amb poc més de 6.000 euros per curs aquells que volen que els seus fills aprenguin en espanyol en algun centre privat que els ho ofereixi.

El govern ha dit que no obeeirà normes que posen en perill el sistema escolar català i el seu model d'immersió

No sé si hi haurà gaires famílies que portaran els fills a una privada on s'ensenyi en espanyol

que sempre ha funcionat molt bé, per poc que s'examinin els resultats escolars relatius a les competències lingüístiques. Però l'Estat té al darrere la seva maquinària. I és obvi que la defensa de la unitat d'Espanya es convertirà en l'eix de la seva acció, fins i tot del seu programa electoral en els pròxims mesos, ja que tindrà poques fites presentables a exhibir en un país on la taxa d'atur es resisteix a baixar del 20%.

No sé si hi haurà gaires famílies disposades a portar els seus fills a una escola privada on s'ensenyarà en espanyol. Perquè és possible que el centre tingui un ideari que no sigui del seu gust o que estigui molt lluny de casa, per posar dos exemples. Què fem si al poble només hi ha una escola pública i cap de privada?

I ja està? No. Perquè és obvi que aquesta és la segona part del drama. Com que aquesta fórmula esdevindrà inútil, el Ministeri d'Educació començarà a maniobrar per aconseguir el que sempre ha volgut: que l'espanyol representi, com a mínim, el 50% del currículum a tots els centres escolars públics i concertants.

De nosaltres, i de ningú més, depèn que això no passi mai.

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

Ara torno

Les vacances de Mas

Pep
Riera

Primer, la cortesia: Bones, ja torno a ser aquí després de la pausa estival. Espero que les vacances els hagin provat, si n'han pogut fer. I ara comencem: Permetin-me que personalitzi i els digui que si existeix alguna persona al món a qui desitjo de tot cor que aquest any li hagin provat les vacances, aquesta és Artur Mas. Si no, diguin-me algú, en aquest país, que porti a sobre el pes que porta aquest home. No dic només el president o el polític, dic aquest home, la persona. Ningú l'hi obliga, ja ho sé. Però ho està fent. I ho està fent molt bé i ningú rep tant des de fa tant de temps i des de tantes bandes com aquest home; ara en parlarem.

He llegit en una entrevista que li han fet al *Diari de*

Balears que li costa molt poc desconnectar del tràfec diari per descansar bé durant uns dies, que amb el trajecte en vaixell de Barcelona a Menorca en fa prou per fer el clic. Me n'alegro. Prou falta que li fa. I ara és quan parlem de la pressió. Perquè, des del dia que va dir que, com a president de la Generalitat, assumia la voluntat majoritària del poble de Catalunya d'avançar cap a la celebració d'un referèndum d'independència, no només no ha fet cap pas que faci dubtar de la seva ferma voluntat, sinó que ha demostrat una fortalesa que pocs homes, per no dir poquíssims polítics, podrien aguantar sota la pressió a què està sotmès de totes bandes.

El PP i el govern de Rajoy, si més no en això, no descansen. Dissabte va ser Carlos Floriano qui el va comminar a deixar d'estar "en mans dels radicals" i que deixi de fer "mal gratuïtament". Després també hi ha l'amenaça

ANTHONY GARNER

permanent de la inhabilitació i fins i tot la presó si tira endavant la consulta. Però és que d'aquí també ha d'aguantar de tot i de tots. Més enllà de l'afer Pujol, la malfiança permanent d'un sector de la política que es faci enrere, els pals periòdics d'ERC –tot i el suport per governar–, les vel·leitats de l'apòstol de la tercera via Duran, els que encara el jutgen només per les retallades, els unionistes

fent el corcò demagògic tot el dia, etcètera.

M'entenen, oi, quan dic que espero que a ell més que a ningú li hagin provat les vacances? Encara que sigui perquè, com ell mateix ha avisat, ara encara "vindran muntanyes de proves i desafiaments que caldrà superar, i algunes seran doloroses". I si no hi anem plegats i sense malfiances ni retrets, sí que no ens en sortirem.